A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 46.

DONDERDAG, DEN 7den JUNIJ.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 5 Junij* 1838.

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van acht Centen, moet wegen 6 Oncen en ¼ Lood, — en

Dat van *vier Centen*, 3 Oncen en ¼ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Eerste Commies ter Gouvernements Secretarij,

F. C. COBLIJN.

Militair Bureau.

Den 4 *Junij* 1838.

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft den ondergeteekende de Eer ter kennisse van de Ingezetenen te brengen, dat de dagen van AUDIENTIE, zoo als door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal BARON VAN HEECKEREN was bepaald, [illegible] op Dingsdag en Donderdag van elke week, des voormiddags ten *negen* uren.

De oud Eerste Luitenant bij de Schutterij, belast met de functien van Kapitein Adjudant,

F. C. COBLIJN.

Advertentien.

(22745) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 8sten Junij 1838, des voormiddags ten *negen* uren, ter Kastelenije van het Geregtshof dezer Kolonie, publiek bij Executie verkoopen:

VEERTIG *BALEN KATOEN* van de Plantaadje *de Herstelling*, gelegen in de *Warrapper Kreek*; en dat bij kavelingen van *vijf* balen.

Paramaribo, *den* 2 *Junij* 1838.

R. GOLLENSTEDE, Exploicteur.

(22772) Op Dingsdag morgen om *negen* uren, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht:

Een familie *SLAVEN* van *zeven* koppen, op Plantaadje gewerkt hebbende en aankomende den Heer A. VAN VELSEN; intusschen zijn deze Slaven UIT DE HAND TE KOOP. — Adres bij

H. A. BUHK.

(22581) De ondergeteekende voornemens zijnde eerlang deze Kolonie voor eenen korten tijd te verlaten, biedt UIT DE HAND TE KOOP aan;

Eene familie van [illegible] *SLAVEN*, en verzoekt aan [illegible] [illegible] voldoening, alle die aan hem verschuldigd zijn, alzoo hij niet gaarne aan deszelfs Gemagtigde zijne verschuldigde [illegible] door *regtsmiddelen* geind te [illegible], gesloten te laten.

Paramaribo, *den* [illegible] 1838.

J. [illegible] HARTMAN.

(22673) De ondergeteekende heeft tot zijnen *generalen Gemagtigden* benoemd en aangesteld, den WelEdele Heer A. H. F. J. KENNEDIJ.

Paramaribo, *den* 5 *Junij* 1838.

W. G. KENNEDIJ.

(22771) J. L. VAN TELL zal voor een korten tijd de Kolonie verlaten en heeft tot deszelfs *Gemagtigden* aangesteld, de Heeren C. C. BARENDS en J. H. GILHUIJS.

J. D. WITT

heeft per het Schip *Julia*, Kapt. J. [illegible], [illegible] te Koop aan:

Dames zijden- en Strooehoeden, Meisjes- en Kinderen dito, Linten in soorten, Neteldoek, Kamerdoek, Diemet in soorten, Katoen Batist, Linnen, witte- en zwarte Kante Doeken, Shwals, zijden en katoenen Shwals, zijde Doeken, witte- en blaauwe Blondé voor Dames Kleeden, zijde Stoffen, witte- en zwarte Dames- en Heeren zijden Kousen, dito lange en korte zijden- en lederen Heeren- en Dames Handschoenen, Bijouterien, zilveren Theekistjes, Dames- en Kinderen Stoffe en gekleurde Schoenen en Pantoffels, en alles wat tot eene geassorteerde WINKEL behoort. (22767).

J. J. OOIJKAAS Jr.

heeft ontvangen per de laatste gearriveerde Schepen:

Havanah Sigaren;

alle soorten PROVISIEN, DRANKEN, MANUFACTUREN, KOPERWERK enz., en biedt *à contant*:

Vaten *KALK en CEMENT*, à *f* 7 per vat.

(22768)

J. S. SWIJT

heeft ontvangen per het Schip *Sophia Maria*, Kapt. J. ANDRESEN, en biedt voor *civiele* prijzen te Koop aan:

Boter, Kasseere- en andere Versche *PROVISIEN*, opregte *nieuwe* Jaagsche Haring, dito gezouten Visch, Anchovisch in potten, Calico's, Zwitsersche Jaconets, Vriesche Bouten, Salempoeris, *s. f.* Vilte Manshoeden, elegante *MODEWAREN*, waaronder elegante MANTILLEN, lange en korte zijde Handschoenen met fallans, een assortiment Linten, Porceleine Thee-Serviesen, en veel andere GOEDEREN meer. (22769).

(22770) De ondergeteekende van voornemens zijnde binnen kort deze Kolonie te verlaten, verzoekt vriendelijk alle degenen, welke aan hem verschuldigd zijn, hunne verschuldigde ten spoedigsten te komen of laten betalen, ten einde hem niet in de noodzakelijkheid te brengen, tot vervolging over te gaan.

Biedt zijne nog resterende GOEDEREN tot *civiele*, ja, tot *inkoopsprijs* te koop aan, mits *A CONTANT*.

Paramaribo, *den* 5 *Junij* 1838.

C. CORNELISSEN.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de* Nederlandsche Dagbladen *tot en met den* 20 *April* 1838.)

Fransche Berigten.

PARIJS, den 16 April.

Heden heeft de Kamer der Gedeputeerden hare discussie over het gevraagde krediet van 4,404,848 fr., om de organisatie der militaire divisien te completeren, voortgezet. Reeds bij den aanvang laat het zich aanzien dat deze beraadslaging zeer onstuimig zal zijn. De minister van oorlog bestijgt de eerste het spreekgestoelte; het is niet, zegt hij, alleen onder een militair maar ook onder een politiek opzigt, onvermijdelijk noodwendig, de gevraagde verbetering in de organisatie der Bijzondere wapenen onzer armee aan te brengen. Door dit middel zullen wij, in minder dan 24 uren, 260 Bataljons en 150 eskadrons mobiliseren. Voorts duidt de minister het groot gebrek aan paarden, inzonderheid voor de artillerie aan, en zegt vervolgens: bedenk wel, Mijne Heeren, dat in den tijd waarin wij leven, men geene demonstratie kan doen, zonder gereed te zijn om onmiddelijk toe te slaan. Wij wenschen dat de kamer ons hare medewerking niet zal onthouden. De Heer Jaubert neemt daarop het woord, en verklaart dat hij de gisteren door den raads-president gesprokene woorden „wij hebben 49000 man in Afrika, en wij beginnen nog eerst," niet onbeantwoord kan laten. Dat Mijne heeren, heeft de heer Molé gezegd; let wel, wij beginnen nog eerst. (*eene stem*: gij houdt u niet aan de kwestie). Hoe, zegt de heer Jaubert, houd ik mij niet aan de kwestie? *De President*: Neen, gij houdt er u niet aan. De heer Jaubert (*zich tot den heer Dupin wendende*): En ook gij Mijnheer de President — — — (*verward gedruisch*) hoe, houdt ik mij niet aan de kwestie? *tallooze stemmen*: neen, neen!), ik zeg u, dat ik mij aan de kwestie houde, en dat Mijnheer de President niet in zijn regt is, als hij mij in de rede valt.

De President: Ik ben in mijn regt, en gebruik hetzelve; nog eens, neen, gij houdt u niet aan de kwestie. *(De heer Jaubert slaat met drift zijne papieren tegen het marmer der tribune).* Hen, ik houd mij... *(stemmen:* neen, neen! neen!! duizendmaal neen!!!) De heer Jaubert *(buiten zich zelven van drift):* Maar hoor mij toch — — (Neen, neen!). De spreker, terwijl hij protesteert, klimt van het spreekgestoelte af, en de heer Piscatore vervangt hem. Het is 4 ure.

— Dezer dagen heeft men te Auteuil bij Parijs een wolf op eene in de Seine drijvende ijsschots zien zitten. Een moedig jager uit die streek liet zich dadelijk daarheen roeijen, met oogmerk om dit roofdier te schieten. Hij was reeds tot op twintig schreden afstands van hetzelve genaderd, en gereed vuur te geven, toen de onbewegelijkheid van het dier hem een vermoeden inboezemde, dat bij nader onderzoek bleek gegrond te zijn. De wolf was dood en bevroren. Den afgehouwen kop van dit dier bragt de jager als een zegeteeken mede naar huis.

S. Dassevael.

Deze algemeen bekende landgenoot is overleden te 's Gravenhage op den 16 Januarij 1838. Dit overlijden is treurig voor zijne talrijke vrienden, voor velen, die hem kenden, bijzonder voor hen, die zijne weldadigheid mogten genieten; doch boven al voor zijne kinderen, die in hem eenen liefderijken en zorgenden vader hebben verloren.

Een kort levensberigt van dezen verdienstelijken ambtenaar en waardigen menschenvriend zal voorzeker niet ongevallig zijn.

Hij werd in 1770 te Goes in Zeeland uit een deftig geslacht geboren. Nog zeer jong zijnde verloor hij zijnen vader, en deze gebeurtenis was in hare gevolgen de voorname oorzaak, dat hij eene ambtelijke loopbaan verkoos. In 1790 werd hij aangesteld tot klerk bij het bestuur der provincie Zeeland; mannen als Schorer en Lambrechtsen waren dáár zijne meesters en weldra zijne begunstigers. Bij het uitbreken der rampzalige omwenteling van 1795, was hij reeds tot zekeren rang opgeklommen. Na die omwenteling, in Januarij 1798 werd hij tot griffier der staats secretarie benoemd, in welke betrekking hij gebleven is tot aan de vernietiging van ons volksbestaan in 1810. Bij den Koning van Holland in welverdiend aanzien staande, genoot hij diens volle vertrouwen, en mogt zich, door denzelven voor, zijnen onvermoeiden arbeid verheven zien tot Ridder van de toenmalige Orde der Unie: *doe wel en zie niet om.* Na de inlijving van het koningrijk Holland in het Fransche rijk, verviel zijne betrekking, doch hij behield den titel van secretaris van het bestuur der Hollandsche Departementen, werd voorts benoemd tot griffier bij een der vredegeregten van Amsterdam, en was tevens, met den Baron Louis, daartoe uit Parijs gezonden, ijverig werkzaam tot vereffening van den Hollandschen achterstand. In al die betrekkingen heeft hij zijnen landgenooten groote diensten bewezen, dit was en bleef hem eene behoefte, en maakte grootelijks het genot van zijn leven uit.

In 1813 werd hij door den souvereinen Vorst der Nederlanden, die, bij het herleven van het vaderland, de teugels van het bestuur in handen nam, in zijne vroegere betrekkingen bij de staats-secretarie, met den titel van griffier en archivist, hersteld. In 1815 werd hij benoemd tot secretaris van de algemeene rekenkamer, en voorts geroepen tot onderscheidene werkzaamheden, als secretaris of lid van verschillende staats-commissiën ingesteld door Z. M. den Koning der Nederlanden, bij wien hij mede in aanzien stond, en van wiens koninklijke achting hij vele blijken mogt ontvangen, ook meer openlijk, door zijne benoeming tot Ridder van de orde van den Nederlandschen Leeuw.

Dassevael was, bij de getrouwe vervulling zijner ambtsbezigheden, voortdurend voor anderen werkzaam. Velen, die zijne weldaden hebben genoten, zijn reeds ontslapen; doch velen bestaan er ook nog heden, die redenen hebben op 's mans assche tranen van dankbaarheid te plengen. Een blijvend aandenken heeft hij zich gesticht in de oprigting van het zoo weldadig weduwefonds, voor de geëmploijeerden van het algemeen bestuur, waarvan de eer der uitvinding hem geheel toekomt, en niet minder behoort tot zijnen lof vermeld te worden, dat het zijn beleid is geweest, dat onder het Fransche bestuur dit fonds voor vernietiging is bewaard gebleven. Van de eerste oprigting van dat fonds af tot aan zijnen dood toe, is hij dan ook te regt met de directie van hetzelve bekleed geweest.

Dit kort overzigt doet zien, dat Dassevael als ambtenaar en burger een nuttig en werkzaam leven heeft ten einde gebragt. Veel zou hier nog bij kunnen gevoegd worden van het door hem verrigtte, tot volledige kennis van Geschiedenis en Staatshuishoudkunde; veel van zooveel nuttigs door hem gesticht, dat steeds zijn naam zal doen voortleven, doch wij achten dat zoo algemeen bekend, dat wij de opsomming daarvan als overbodig beschouwen. Neen, zijn naam is niet met hem ten grave gedaald, in zijne werken blijft hij voor het nageslacht bestaan; de regtvaardige geschiedenis zal hem onder Nederlands verdienstelijke mannen eene eervolle plaats aanwijzen.

MENGELINGEN.

De bange Nacht.

I.

Kom aan, neef, uw verhaal, sprak de bevallige JULIA VAN B., tot haren neef HERMAN, en de jongeling begon aldus:

Gij zult u herinneren, dat wij, eenige jaren geleden, even als nu door geheel *Europa* eenen gestrengen winter hadden, welke zich vooral in het noorden zeer deed gevoelen. Mijne zuster en ik waren in dien tijd ten bezoek bij eene bijzondere vriendin onzer overledene moeder, de prinses N., die op een kasteel in *Lithauen* haar verblijf hield. Dagelijks verwachtte zij haren zoon SOBIESKI, de verloofde mijner zuster, van zijne reis naar *Spanje* terug.

SOBIESKI kwam, en ik zal u de vreugde der moeder noch die van ADELAÏDE behoeven te schetsen. Deze blijdschap was echter van korten duur, want, een uur na de aankomst van den met ongeduld verwachten SOBIESKI, ontving ik een koerier, die mij de tijding bragt, dat mijn vader op zijn landgoed in *Bohemen* doodelijk krank lag. Dadelijk maakten ADELAÏDE en ik ons gereed om te vertrekken: SOBIESKI wilde ons volstrekt vergezellen, doch beiden verzetten wij ons daartegen, om dat eene zoo plotselinge scheiding, na een zoo kortstondig wederzien, te hard voor zijne moeder zou zijn. SOBIESKI liet zich eindelijk bewegen om ons alleen te laten reizen, onder belofte, dat wij hem dadelijk over den toestand van onzen vader zouden schrijven, en hoe dezelve ook zijn mogt, het hem vergund zou wezen zich daarna terstond bij ons te voegen. Het afscheid van de prinses, van mijne zuster en SOBIESKI, was kort, maar hoogst aandoenlijk.

Wij vertrokken in een zeer gemakkelijk rijtuig, mijne zuster, hare Fransche kamenier en ik; de voerman, een oud en getrouw dienaar der prinses, was met den weg bijzonder goed bekend en had het bosch, waardoor wij een goed gedeelte van onze reis moesten vervolgen, als jager, postiljon en koetsier, in alle rigtingen doorkruist. Er was veel sneeuw gevallen en sommigen ... rijtuig voor een oogenblik in dezelve steken, het geen wij eigenlijk als geen bijzonder ongeluk konden beschouwen. Honger noch dorst kwelde ons, want wij waren ruimschoots van al het noodige voorzien. Omstreeks des avonds ten zes ure verlieten wij het laatste posthuis in het bosch, met een paar jonge, sterke paarden, en begunstigd door de lichte maan. Weldra sliep de kamenier, en ook mijne zuster, door droevige overdenkingen en vermoeijenis afgemat, viel op mijnen schouder in slaap. Ik dacht over het tegenwoordige, de toekomst, de veranderingen, die de dood van eenen geliefden vader kon te weeg brengen, en was als in mijzelven verloren; buiten op den bok zat de oude HENDRIK en rookte zijn pijpje. Een ligte schok van het rijtuig deed mij uit mijne mijmering ontwaken, en te gelijk in de gemengde tongvallen van Poolsch, Russisch en Hoogduitsch hoorde ik den koetsier alle helsche magten aanroepen, om de in wilden galop voortsnellende paarden te beteugelen. Met de ooren in den nek en naar geene teugels luisterende, vlogen zij als pijlen uit eenen boog. Daar wij ons op eenen regten en gelijken weg bevonden, was er geen gevaar bij, en ik vermaakte mij dus met den phlegmatieken HENDRIK, die niet dulden kon, dat de beesten uit hunnen gewonen draf geraakten. Plotseling echter hield onze voerman op met schelden en tieren, en uitte haastig eenige woorden, die half naar een gebed, half naar eene verwensching zweemden.

„De beesten hebben gelijk, waarlijk zij hebben gelijk, ik had het sedert lang moeten vermoeden."

Dit zeggende gaf hij hun de teugels en poogde niet meer hunne vaart te dwingen. Ik vroeg hem wat daar gaande was. Angstig zag hij rond, en fluisterde, om den slaap mijner zuster niet te storen, mij sachtjes toe:

„Zij komen."

„Wie — wie?" zeide ik, „wie komen, ik zie nergens een menschelijke wezen."

„Ik zeg niet dat zij er zijn," hernam HENDRIK, „want zij zijn naauwelijks in het gezigt. Doch hoort gij hen niet?"

„Ik hoor niets," zeide ik, „dan het fluiten van den wind en het kraken van ons rijtuig over de sneeuw."

„Hoor!" viel HENDRIK mij in de rede, en liet zijne pijp zakken: „zij komen — „Ai, daar zijn zij, ik zie hen duidelijk genoeg."

„HENDRIK, gij hebt te diep in het glas gekeken, wat ziet, wat hoort gij? Wie zijn owe zy?

Hij boog het hoofd digt naar mij toe en fluisterde met eene ontroerde stem:

„DE WOLVEN!"

(Het vervolg en slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN:

Den 2den dezer, het Schip *Phœnix*, Kapt. H. L. KAIJZER, hebbende 40 dagen reis; Passagier: den Heer D. BARRAU.

Idem, het Schip *de Eendragt*, Kapt. K. J. HAASNOOT, hebbende 47 dagen reis.

Den 3den, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT hebbende 38 dagen reis; Passagiers: de Heeren A. VAN DET, J. SCHIFF, J. P. FAGES, M. S. ABENDANON en M. N. MONSANTO.

Allen van Amsterdam.

UITGEKLAARD:

Den 1sten dezer, de Noord-Amerik. Brik *Admiral*, Kapt. T. CURTIS, lading: 183 vaten Malassie.

Den 2den, de Noord-Amerik. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. D. D. DRISKELL, lading: 138 vaten Malassie.

Beide naar Glouchester.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij O. J. Luijsner. — Sluit 14 dezer.

Het Nederlandsch snelzeilend Brikschip de Verwachting, Kapt. H. K. Hillers. — Adres bij Degenhardt en Kramer. — Sluit 7 dezer.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.